

en hel Del Bankkrak; og saadanne Udtalelser gjorde sikkert deres til at forhindre, at vi fik en Banklov paa et tidligere Tidspunkt. Det foreliggende Forslag til en Banklov indeholder i sit Bilag en Oversigt over 32 Banker, som er brudt sammen siden 1920, og dog hører vi ogsaa nu Udtalelser i Retning af, at efter saa mange Bankkrak, saa mange Sammenbrud, efter at der har hersket en saadan Uro paa Bankvæsenets Omraade, en Uro, Bankvæsenet selv har skabt, kan man ikke gaa til at lovgive om Bankerne. Det forekommer mig at være noget nær den mest bagvendte Argumentation, man kan fremføre. For de 32 Bankers Vedkommende, som er brudt sammen siden 1920, gives der i Bilaget Oplysning om Aarsagerne til Sammenbrudene. Disse Aarsager er: overdreven Spekulation med Bankkapitalen, Financiering af ganske usolide Selskaber og Børsengagementer, dels for egen, dels for fremmed Regning udover, hvad rimeligt er. Med andre Ord, denne Opregning af Aarsager viser en saadan Uforstand, Letsindighed og delvis Svindel, at man godt kan forstaa, at Bankerne bryder sammen, naar Ledelsen er af den Art. For en enkelt Banks Vedkommende angives det, at Grunden til Sammenbrudet er Mangel paa bankmæssig Ledelse. Det forekommer mig at være en overmaade kostelig Sætning ved Siden af alle de andre Aarsager, der angives, man kan dog vist neppe modsætningsvis slutte, at der har været tilstrækkelig bankmæssig Ledelse i de andre Banker, som er brudt sammen. Jeg tror, den højtærede Minister godt kunde have nøjedes med at anføre denne Sætning: Mangel paa bankmæssig Ledelse, som Aarsagen til alle disse Sammenbrud.

Fra Socialdemokratiets Side arbejdede vi i tidligere Tid for at faa en Banklov, en Lovgivning paa vort økonomiske Livs Omraade, og efter at vi havde faaet den nugældende Banklov af 1919 og havde set, at den ikke hindrede saadanne Ting som dem, der er foregaaet, og at der er sket mange slemme Ting i Bankerne, maatte vi naturligvis med Styrke fremsætte vort Krav om at faa en Revision af denne Banklov; men det har været længe, inden dette Lovforslag er fremkommet. Landmandsbankens mægtige Sammenbrud, som jo i den Henseende overgaar alt det andet, bevirkede, at vort Krav fremsattes med endnu større Styrke, og det lykkedes ogsaa at faa Ministeren til at afgive en Erklæring om, at man vilde tage op til Overvejelse Udarbejdelsen af et Forslag til Ændringer i den

gældende Banklov, men synderlig hurtigt kan man ikke sige, det er gaaet. Jeg har ogsaa et tydeligt Indtryk af, at der har været meget stærke Kræfter i Bevægelse for at hindre, at dette Lovforslag skulde komme, i alt Fald for at hindre, at det kom tidligere, end det nu er kommet. Naar man læser den højtærede Handelsministers egne Bemærkninger til Lovforslaget i Tillæg A., Sp. 4741, faar man et klart Indtryk af, hvilke Paavirkninger den højtærede Minister har været undergivet. Det hedder deri: „En anden Betænkelighed“ — der har altsaa været nogle i Horvejen — „ved allerede nu at skride til en Revision af Loven — et Forhold, som i Særdeleshed med Vægt er blevet fremhævet under de paa det skandinaviske Handelsmøde i Gøteborg i Juni Maaned d. A. førte Forhandlinger om Banklovgivningen i de tre skandinaviske Lande — ligger deri, at den økonomiske Krise endnu er saa tæt inde paa Livet af os, at det kan befrygtes, at den Lovgivning, som man paa dette Omraade nu vil gennemføre, i for høj Grad bliver præget af de Stemninger, der naturligt i første Øjeblik maatte blive vakt ved selve Krisens Voldsomhed.“ Det er den højtærede Handelsministers egne Ord ved fremsættelsen af dette Banklovforslag, og de kunde egentlig tyde paa, at der ikke var meget at vente af den højtærede Handelsminister i Retning af Iver for at faa Lovforslaget gennemført.

Jeg er imidlertid paa det rene med, at den højtærede Minister har været under stærkt Pres. Blandt Bilagene til Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4789, en Udtalelse fra de private Banker om dette Spørgsmaal. Med private Banker mener jeg samtlige større københavnske Banker og Bankforeningerne; jeg gaar ud fra, at de omfatter det væsentligste af Bankvæsenet i Danmark. I denne Skrivelse fremhæves det, at det er upaakrævet og farligt „allerede nu og paa dette vanskelige Tidspunkt at foretage Ændringer i Bankloven, som ogsaa efter vor Formening har virket efter sin Hensigt og har vist sig at være baade en god og en streng Lov. Vi befrygter, at den i Øjeblikket herskende Stemning let vil kunne føre til Vedtagelsen af forhastede Bestemmelser af skæbnesvangere Betydning for Bankvirksomheden til Skade for dennes gode og sunde Udvikling og derigennem til Skade for hele Samfundet.“ Det lyder jo overordentlig skønt, at Bankverdenen her kommer til den danske Offentlighed, til den danske Rigsdag, og udtaler sig i saa bekymrede Ord om noget,